

În Țara lui Moș Crăciun

În Țara lui Moș Crăciun, oamenii se folosesc de Sărbătoarea creștină a Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos, pentru a-l sărbători pe... Moș Crăciun! Cu fete costumate în crăciunițe, cu flori numite crăciunițe, cu cornițe de la renii lui, cu oferte avantajoase pentru cadouri... De ce vă mirați? Dacă e țara lui, Moș Crăciun își poate permite orice!

Dacă îndrăznește cineva să-l înfrunte, Moș Crăciun scoate daruri din tolba lui și-i mituiește pe toți. Iar oamenii aplaudă și cântă cu patos refrenul de la „colindul anului”*:

„S-a născut pe pământ

Și ne-a izbăvit

Te cântăm, te slăvim

Iisus, bine-ai venit”

Cântă, dar îl privesc *pe el*, adică pe Moș Crăciun, stăpânul deghizat al lumii acesteia, în timp ce pe un analog stă uitată o icoană reprezentând Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos! Pruncul Iisus din icoană e mult prea mic pentru a fi văzut de la distanță. Așa că, Moș Crăciun, care a captat atenția tuturor, se așează solemn cu spatele la icoană și la Sfântul Altar și primește cu plăcere colindele care I se cuvin lui Iisus. Iar creștinii aplaudă. Aplaudă în biserica transformată în sală de spectacol, fără a observa intrusul care le-a **furat sărbătoarea**. E ca și cum o țară i-ar cânta „*Bine-ai venit, Maiestate!*” unui spion al unui rege rival!

Mă întreb ce am face dacă astăzi ar urma să se nască Hristos. I-am oferi un un loc potrivit ori l-am trimite tot în iesle, că e prea sărac?...

Oare atunci când a fost ispitit în Carantania (Matei 4, 3), Iisus de ce n-a cedat ispitelor diavolești? De ce n-a vrut să prefacă pietrele în pâini la îndemnul diavolului, deși, ulterior, a săvârșit minuni înmulțind pâinile? Dacă cuvintele lui Dumnezeu sunt viață veșnică, (Matei, 4, 4), de ce le ignorăm în zilelele noastre? De ce le înlocuim cu colinde precum „M-o trimis mama la capre”**? Astfel de colinde interpretate de coruri formate din preoți și din candidați la preoție, pot să

amuze, pot stârni aplauze, pot fi recompensate de Moș Crăciun, dar nu-i pot apropia pe oameni de Dumnezeu. Expresii ale „colindei” precum „Hopa-i hop!” și „Țâr-țâr-țâr!” sunt menite să atragă disprețul față de tot ce e sfânt, adică **să smintească**. O cântare duhovnicească sau o colindă interpretată de oameni îmbrăcați în sutană trebuie să aducă un plus de evlavie, atât prin mesajul ziditor al versurilor, cât și prin interpretarea smerită. Sfântul Lavrentie de Cernigov spunea, referindu-se la ispitele care-i pândesc pe cei care cântă în coruri bisericești „Să ne ferească Dumnezeu de **mândria** psalților!” Chiar și în Țara lui Moș Crăciun! Nici îngerilor din Cer nu li s-a permis să fie mândri!

Aplauzele demonstrează că suntem pe placul lumii, dar pe creștini îi interesează să fie ajutați să facă voia lui Dumnezeu, totuși! Chiar și cei mici ar trebui să fie ajutați să înțeleagă că Hristos a fost cel mai mare DAR oferit omenirii nu de Moș Crăciun, ci de Preasfânta Treime. De aceea, n-ar trebui să se exagereze în privința darurilor oferite celor care nu sunt săraci. Un ortodox, și cu atât mai mult un preot, trebuie să facă misiune ortodoxă, cu vorba și cu fapta.

Trebuie să observăm că, prin ispitele din Carantania, nu a fost încercat doar Iisus Hristos, ci este încercat orice creștin care I se închină:

„Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustiu, ca să fie ispitit de către diavolul. Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit. Și apropiindu-se, ispititorul a zis către El: De ești Tu Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini. Iar El, răspunzând, a zis: Scris este: „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu”. Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe aripa templului, Și I-a zis: Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: „Îngerilor Săi va porunci pentru Tine și Te vor ridica pe mâini, ca nu cumva să izbești de piatră piciorul Tău”. Iisus i-a răspuns: Iarăși este scris: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău”. Din nou diavolul L-a dus pe un munte foarte înalt și I-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor. Și I-a zis Lui: Acestea toate Ți le voi da Ție, dacă vei cădea înaintea mea și Te vei închina mie. Atunci Iisus i-a zis: Piei, satano, căci scris este: „Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești”. Atunci L-a lăsat diavolul și iată îngerii, venind la El, Îi slujeau” (Matei 4, 1-11).

De aceea, chiar dacă nu sunt pe placul lui Moș Crăciun, am să-i amintesc că România este o țară ortodoxă, iar ceea ce se petrece în Țara lui Moș Crăciun n-ar fi bine să se întâmple și la noi. Noi trebuie să ne deprindem să facem față ispitelor

de tot felul, să ne pregătim să alegem Crucea, nu Pâinea în aceste vremuri de încercare a credinței. Modul în care ne luptăm cu ispitele de acest fel ne situează de-a dreapta sau de-a stânga Judecătorului, indiferent din ce țară suntem!

Dumnezeu să ne ajute să agonisim multă credință, nădejde, dragoste, smerenie, curăție, milostenie, cumpătare, blândețe, îndelungă răbdare și hărnicie și să ne vindecăm de mânie, mândrie, zgârcenie, lăcomie, desfrânare, invidie, lene, vrăjitorie și avorturi. Iar cuvintele Sfântului Apostol Iuda Tadeu să ne ajute să ne ferim de ispite peste puterile noastre:

„Iuda, rob al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor ce sunt chemați, iubiți în Dumnezeu-Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos: Milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească! Iubiților, punând toată râvna să vă scriu despre mântuirea cea de obște, simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuiți, care de mai înainte au fost rânduiți spre această osândă, schimbând ei harul Dumnezeului nostru în desfrânare, și care tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, pe Iisus Hristos. Voiesc dar să vă aduc aminte vouă celor ce ați știut odată toate acestea că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit locașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari. Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor care, în același chip ca acestea, s-au dat la desfrânare și au umblat după trup străin, stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veșnic. Asemenea deci și aceștia, visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea și hulesc măririle (cerești). Dar Mihail Arhanghelul, când se împotriva diavolului, certându-se cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: „Să te certe pe tine Domnul!” Aceștia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce, - ca dobitoacele necuvântătoare, - știu din fire, într-acestea își găsesc pieirea. Vai lor! Că au umblat în calea lui Cain și, pentru plată, s-au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam și au pierit ca în răzvrătirea lui Core. Aceștia sunt ca niște pete de necurăție la mesele voastre obștești, ospătând fără sfială împreună cu voi, îmbuibându-se pe ei înșiși, nori fără apă, purtați de vânturi, pomi tomnatici fără roade, de două ori uscați și deznădăcinați, valuri sălbatică ale mării, care își spumegă rușinea lor, stele rătăcitoare, cărora întunericul întunericului li se păstrează în veșnicie. Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a proorocit despre aceștia, zicând: Iată, a venit Domnul cu zecile de mii de

sfinți ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuții de toate faptele nelegiurii lor, în care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de ocară pe care ei, păcătoși, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui. Aceștia sunt cârtitori, nemulțumiți cu starea lor, umblând după poftele lor și gura lor grăiește lucruri trufașe, deși, pentru folos, dau unor fețe mare cinste. Voi, însă, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos, că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite. Aceștia sunt cei ce fac dezbinări, (oameni) firești, care nu au Duhul. Dar voi, iubiților, zidiți-vă pe voi înșivă, întru a voastră prea sfântă credință, rugându-vă în Duhul Sfânt. Păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viață veșnică. Și pe unii, șovăitori, muștrați-i, pe alții, smulgându-i din foc, mântuiți-i; de alții, însă, fie-vă milă cu frică, urând și cămașa spurcată de pe trupul lor. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere și să vă pună înaintea slavei Lui, neprihăniți cu bucurie mare, Singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, slavă, preamărire, putere și stăpânire, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii. Amin!" (Iuda, 1, 1-25).

Prof. Lucreția P.

* <https://youtu.be/neoocO6i9LI>

** <https://youtu.be/KrEym1P-64I>